

Siyah-beyaz yaşıyoruz hayatı
Ne bir ağaç gölgesi,
Ne de bir yaprak dökümü sonbahar rüzgarı...
Eski bir gramofondan çıkan notalar eşliğinde
Uğulduyor hırçın sonbahar rüzgarı
Yapraklar deli bir kız gibi
Yerinde durmuyor!
Yağmurun kafası karışık;
Ne yaptığını bilmeyen serseri mayın gibi!
Bir telaş var sokaklarda, caddelerde...
Yüzlerde bir belirsizlik!
Hayatın hangi limanına bağlı bu duygular!
Hangi limandan el sallıyor, yitirilmiş yıllara?
Yılların ağırlığı çökmüşçesine yürüyor sokaklar, caddeler
Derin çizgiler beliriyor, yaşanan yıllara ait;
O saklanmaya çalışılan çehrelerde!
Mutluluğa ne oldu?
Nerde peki?
Nerde o şen-şakrak kahkahalar?
Bizi hayata bağlayan mutluluklar...
Onun yeri yok mu bu mutsuzluk dünyasında?
Hadi gül mutluluk; bu mutsuzluk şehrine inat bir kahkahayla!
Yaşama hayatı ne siyah ne de beyaz!
Bürün mutluluğun bütün renklerine!